

til den højtærede Indenrigsministers og Udvalgets Overvejelse. Selv om det muligvis ikke findes betimeligt i Øjeblikket at give en almindelig Tilladelse, kunde der dog maaske findes en Ordning, hvorefter disse Kuttere kunde faa Lov at lægge Lasten i Land til senere Afhentning; dette er i Virkeligheden alt, hvad der kræves for Tiden.

I øvrigt vil jeg gerne sige med Hensyn til disse Paragraffer, §§ 2 og 3, som ret udførligt omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det forekommer mig noget søgt, naar den højtærede Indenrigsminister vil drage Paralleler mellem § 2 og Bestemmelserne i den norske Lov af 3. August 1897 om Saltvandsfiskeri ved Finmarken. § 1 i den nævnte norske Lov siger: at Ret til at drive Fiske paa norsk Sjøterritorium langs Finmarkens Kyst er udelukkende forbeholdt norske Statsborgere paa norske Baade eller Fartøjer“. Ja, det er rigtigt og naturligt, at Norge værger sine Interesser paa Fiskeriets Omraade; det bør vi ogsaa gøre; men jeg synes rigtignok ikke, at denne norske Bestemmelse svarer til Indholdet af det her foreliggende Lovforslag, i Henhold til hvilket man ikke alene forbyder Udlændinge, men ogsaa danske Statsborgere paa danske Baade og Fartøjer at drive Fiskeri. Hvis den norske Saltvandsfiskerilov havde bestemt, at Ret til at drive Fiskeri paa norsk Sjøterritorium langs Finmarkens Kyst udelukkende var forbeholdt Finner eller Lapper eller andre norske Statsborgere, der boede paa denne Kyst, kunde man sidestille den med dette grønlandske Lovforslag, men som Sagen foreligger, kan man ikke gøre det. Noget lignende gælder Bemærkningerne til Lovforslagets § 3, hvor man ligeledes til Forsvar for Paragraffen anfører islandske og norske Bestemmelser, der tager Sigte paa udenlandske Fangstskibe, medens Bestemmelsen i det Lovforslag, vi her debatterer, praktisk talt slaar danske og Udlændinge sammen, opstiller samme Regler overfor danske som overfor Udlændinge. Jeg synes derfor ikke, man ret vel kan citere fremmede Fiskeriløve til Fordel for de Bestemmelser, der indeholdes i dette Lovforslag, ganske bortset fra, om disse Bestemmelser er beføjede eller ikke.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde den Bemærkning, at jeg havde været noget for beskeden ved Fastsættelsen af Grænsen for Sjøterritoret. Forholdet er ganske vist det, at andre Lande har fastsat en noget

videre Grænse, men den Grænse, som er fastslaaet i Lovforslaget, er den, der er den almindelige, og som utvivlsomt er den holdbare, og det har været mig magtpaaliggende, netop i denne Lov ikke at faa indført andet end, hvad der er absolut holdbart. Det er altsaa i og for sig ikke Udtryk for nogen Beskedenhed, at Grænsen er fastsat, som den er, men det er Udtryk for den Opfattelse, at det, der staar der, det staar der, og i denne Forbindelse kan jeg naturligvis ogsaa svare det ærede Medlem Hr. Pürschel paa hans Bemærkning om Haandhævelsen af de opstillede Regler, at det jo maa være en Forudsætning, at de Regler, der opstilles i Lovforslaget, skal have deres Gyltighed.

Det ærede Medlem Hr. Zahle spurgte mig, om jeg kunde gaa med til at bevæge danske Fiskere til at bosætte sig i Grønland for at være Foregangsmænd for Grønlænderne, naar disse skulde dygtiggøres i Fiskeri. Jeg skal hertil svare, at det har min store Interesse at faa prøvet alt, hvad der kan tjene til at udvikle de grønlandske Erhverv. Jeg har selv været inde paa Overvejelser af den Art, som det ærede Medlem Hr. Zahle her omtaler, og det skulde glæde mig, om der var Mulighed for at gaa den Vej, at man lod danske Mænd tage op til Grønland og deltage i Erhvervene deroppe som frie Erhvervsdrivende, saaledes at de kunde være Foregangsmænd for Grønlænderne. Hvorvidt det er muligt at naa frem ad den Vej eller ikke, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, med nogen Sikkerhed. Hidtil har Forholdet været det, at der paa Grønland ikke har været andre Danske end Embedsmændene. Frie Erhvervs Udøvere har der ikke været deroppe her fra Danmark. Derfor bliver det ogsaa noget nyt, der her skal prøves, men af den Grund behøver det jo ikke at være daarligt, tværtimod, og jeg er villig til at gaa ind i Overvejelser i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Zahle her antydede.

Det ærede Medlem Hr. Henriksen var noget betænkelig ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 2 og en Del af Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 uden dog derfor at antyde noget om, at han vilde have, at Bestemmelserne skulde gaa ud. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem noget kunde have indskrænket sine udførlige Betragtninger over det, der staar i de to Paragraffer, ligesom jeg ogsaa synes, at det ligger lidt ved Siden af, naar det ærede Medlem nu giver sig til at holde en lang Tale om, hvilke Interesser Færingerne har i de grønlandske Fiskerier. Jeg kan sige til det